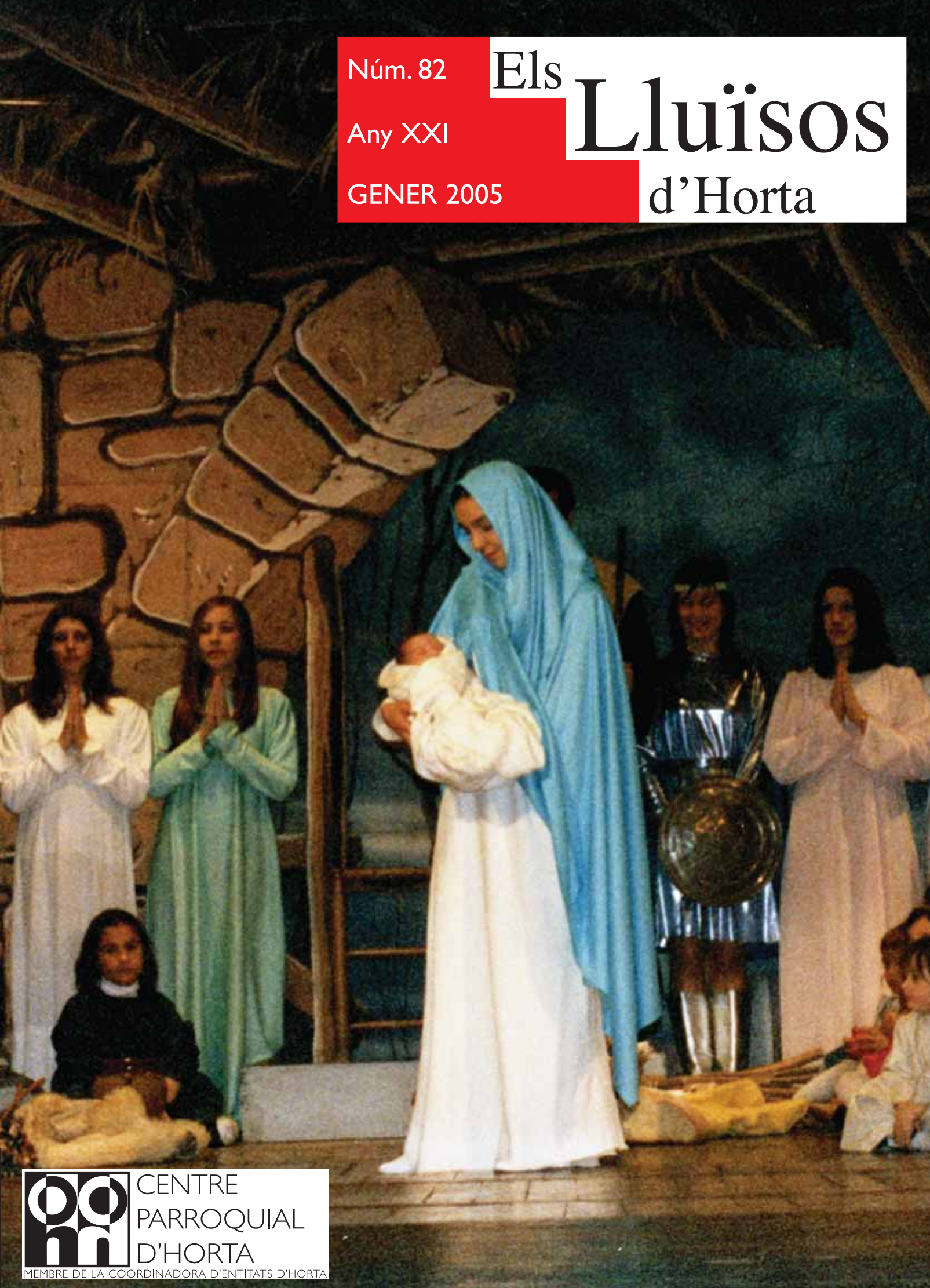

Núm. 82

Any XXI

GENER 2005

Els Lluïsos d'Horta

CENTRE
PARROQUIAL
D'HORTA

MEMBRE DE LA COORDINADORA D'ENTITATS D'HORTA

SUMARI

Poesia: Un altre Nadal	2
Consiliari i Necrologia	3
El soci escriu	4
Una mica de tot.....	5
Raconet infantil i VAI.....	6
Sala de lectura	7
Entrevista: Rosa Clavé.....	8
Teatre, Cinema i Esbart	10
Tennis taula	12
Notícies	13
Aquest món tan nostre	14

SALUT

- Urgències Mèdiques: 061
- Servei Català de la Salut: 93 403 85 85
- Sanitat Respon: 902 111 444 (24 hores del dia)
- Coordinadors d'Usuaris de la Sanitat: 93 302 41 38

INFORMACIÓ GENERAL

- Atenció Ciutadana: 012
 - Departament de Benestar Social: 900 300 500
 - Imsero: 91 363 89 09
 - Informació Municipal: 010
 - Informació Telefònica: 1003
 - Telèfon d'Atenció al Consumidor: 012
- Resol dubtes, qüestions... i al mateix temps atén reclamacions dels consumidors

CENTRE PARROQUIAL D'HORTA

Feliu i Codina, 7 i 9
 08031 Barcelona
 Tel. 93 427 73 27
 e-mail: info@lluisoshorta.org
<http://www.lluisoshorta.org>

Han col·laborat en aquest número:

Anna M. Villegas	Manuel Gausachs
Anna Sitjà	Mateu Terrats, mossén
Carmina Lara	Mercè Saló
Dora Serra	Oriol Purroy
Ester Boira	Pere Solé i Sans
Ferran Homar	Pere Solé i Serra
Isabel Capalvo	Quim Casals
Josefina Valcárcel	Ricard Terradas
Josep Ma Miró	

Imprimeix: El Tinter. SAL
 D.L.: B-12.935-89

UN ALTRE NADAL

El cicle ja es tanca.
 Reneix la Natura,
 com sempre, impassible.

Una estrella ens crida
 —és llum d'esperança—.
 Podrà créixer encara
 una altra il·lusió?

L'Àngel ens empeny:
 Camina, Pastor!
 Au, busca l'Estable!
 Confia i espera!

I jo, bri de palla,
 espero i confio.
 Desitjo l'Infant!
 Vull una mà tendra
 i una riulla.
 Nadal!

Dora Serra
Desembre del 2004

MERCERIA

Mercat d'Horta • Tendes G-H • Tel. 93 429 34 35

CONSILIARI

ÉS BO, AVUI I SEMPRE, CELEBRAR NADAL

Absència de salvació, necessitat de salvació, anhel de salvació: POBRESA RADICAL. També als homes i dones del nostre temps ens cal ser humils —la humilitat és la veritat— per mirar fit a fit tota la realitat, la nostra petita realitat de cada dia, i la realitat del món que ens envolta, fins i tot quan veiem, desconcertats, que no encaixa amb las nostres imatges o contradiu els nostres somnis.

Per això, ara, hem de retornar a l'ESPERANÇA. Quan ja no confonem l'esperança ni amb els nostres desigs i prospectives, ni amb els nostres projectes i il·lusions, és el temps de l'esperança contra tota esperança. No tenim cap altre remei, quan no tenim respostes, que deixar la resposta a Déu mateix, mantenint el diàleg amb Déu i la pregària, una pregària viscuda com la pregària dels pobres, als qui no queda res més que l'esperança.

Hi ha una sola història indivisible, marcada, en el seu conjunt, per la nostra feblesa, però sotmesa tota ella a l'amor fidel de Déu que embolcalla i condueix aquesta història. Tota la humanitat està submergida en la tenebra, però tota ella està il·luminada per la llum de Déu. Déu no és únicament el que VA salvar, sinó el que VE a salvar avui i sempre, ve a salvar una humanitat que necessita salvació. Per això, avui i sempre, té sentit celebrar Nadal.

Res ni ningú no ens podrà dispensar d'experimentar la nostra pobresa de criatures, ni tampoc la nostra pobresa moral personal i col·lectiva, eclesial i social. Ens resta de posar-nos davant la mirada de Déu, la mirada que ens mostra l'AMOR incondicional per a cada un de nosaltres i per tota la humanitat, la mirada que ens fa reconèixer, amb humilitat, com els pastors d'aquella nit de Betlem, que només en Déu podem trobar LA SALVACIÓ.

Amics: ¡És bo, avui i sempre, celebrar Nadal!

Mateu Terrats

NEGROLOGIA

El dia 12 de novembre de 2004 morí la **Montserrat Mayol i Ginesta**. Ha estat una bona companya de Manualitats. Des que es va fundar aquesta secció ella hi va prendre part amb entusiasme. Ha ensenyat ganxet a una gran colla de dones. I, sobretot, ha ensenyat a fer reunions d'amigues amb harmonia. Al seu costat hi havia pau i bona avinença.

Ella n'era la portadora, sempre amable, senyora i serena. Hem anat a una missa de funeral, amb el cor encongit i una emoció admirativa. No hi ha hagut taüt, ni flors, ni enterrament. El seu cos, per pròpia voluntat, ha estat donat als científics per a estudiar-lo, investigar-lo, per a formació de nous metges. Això, encara és un fet minoritari que ens corglaça a la majoria de vivents. És un fet admirable, el d'haver-se preparat en vida per un final tan altruista! Gràcies, Montserrat! No t'oblidarem.

Dora Serra

I H O R U I S

JOIERIA - RELLOTGERIA

Lisboa, 3-5 – Telèfon 93 357 65 54 – 08032 BARCELONA

De diners, se'n tenen més com més se'n guarden; d'amor, se'n té més com més se'n dóna.
Saviesa popular

DE LA FEDERACIÓ DE JOVES CRISTIANS DE CATALUNYA

La Federació de Joves Cristians de Catalunya va néixer l'any 1931, en els inicis de la segona República, promoguda per la intervenció decisiva de Pere Tarrés i Claret, juntament amb Fèlix Millet Maristany i Ferran Ruiz Hebrard, i amb l'empenta del sacerdot Albert Bonet i Marrugat, qui, amb el seu llibre *Un viatge de cara als joves*, inspirat en organitzacions de diversos països, molt especialment de Bèlgica, en va marcar l'esperit.

La Federació s'arrelà ràpidament per tot Catalunya, fins arribar a tenir prop de 20.000 membres, amb 350 grups de joves i 226 de nois avantguardistes. Moviment, doncs, de masses, amb afany de ser present arreu, al carrer, a la fàbrica, al despatx, a la universitat...

El 30 de juny de 1932, amb una gran festa i amb assistència del fundador Dr. Albert Bonet i dels directius Pere Tarrés i Salvador Casasses, s'inaugura el nostre grup Rector Salses, núm. 74 de la Federació. Mossèn Josep Selva, zelós sacerdot adscrit a la nostra parròquia, n'és el consiliari. El grup compta molt aviat amb una cinquantena de fejecistes i un bon nombre d'avantguardistes. Com que la quasi totalitat són socis dels Lluïsos, aquesta entitat esdevé el seu local social, si bé es lloga un pis al carrer d'Horta, núm. 95, on se celebren els cercles d'estudis i diverses altres activitats. El grup col·labora amb la Parròquia, organitza excursions i visites culturals, té un equip de bàsquet i setmanalment té classe de gimnàstica a les set del matí al pati del Local (Rectoria-Salses).

El dia 23 d'abril de 1934, amb assistència del cardenal Vidal i Barraquer, la Federació organitza el seu primer congrés general al teatre Olímpia totalment abarrotat de joventut. I la darrera setmana de juliol del 1935 se celebra la setmana general d'estudis. Multitud de joves fejecistes d'arreu de Catalunya segueix les tasques de l'assemblea i assisteix a la seva clausura que té lloc al Palau de Projeccions de Montjuïc, amb assistència del cardenal i del bisbe de Barcelona, Dr. Irurita. Com a final d'actes, hi ha un concert al Palau de la Música Catalana.

L'octubre del 1934 la Federació porta a cap una peregrinació a Roma, presidida pel cardenal Vidal i Barraquer. I del 19 al 28 d'agost del 1935, un viatge en tren especial a Bèlgica, per assistir al congrés internacional de la JOC belga, amb estades a Lourdes i París. Uns quants centenars de joves fejecistes de tot Catalunya, amb bastants consiliaris i alguns acompanyants grans. En aquesta ocasió, tres militants del Rector Salses estan acompanyats pel rector Miquel Pujol i el doctor Joaquim Puig, el "senyor Quimet" d'inesborrable record, qui era un enamorat de la joventut. Recordo que, abans no pugéssim al tren, el doctor Pere Tarrés, que havia vingut a acomiadar l'expedició, dirigint-

se al nostre grupet, digué al senyor Quimet:

—Doctor Puig, en vostres mans confiem aquesta joventut. No ens en deixi morir cap.

—No pateixi, doctor Tarrés; tots tornaran vius i sans.

Tots van tornar feliçment, però al senyor Quimet no li va faltar pas feina.

I arriba el fatídic juliol del 1936 i comença la caça de fejecistes a càrrec de la fúria anarco-comunista totalment incontrolada. La tarda del dia 22, el cinquè de la revolució, el local de la Federació és saquejat i incautat i passa a ser la seu dels "Peoners Comunistes". I els joves van caient, perseguits, detinguts i assassinats, per ser cristians, fins a un nombre de 73 fejecistes i de 46 consiliaris, els noms dels quals, amb detalls de llurs detenció i assassinat, figuren a l'obra *Martirologi de la F.J.C. de C.*, de 480 pàgines, amb pròleg del cardenal Narcís Jubany, obra que, el 13 d'octubre del 1993, va ser lliurada al papa Joan Pau II, i el 14 d'abril del 1995, ho fou a la comunitat benedictina de Santa Maria de Montserrat.

Actualment, a més del beat Pere Tarrés, contem amb el beat Francesc Castelló, fejecista de Lleida. A la façana del monestir de Montserrat hi figura una escultura dels dos beats, escultura que fou inaugurada el dia 2 d'octubre del 1983.

**Beat Francesc Castelló,
de Lleida, màrtir fejecista.**

A l'himne fejecista hi ha unes paraules que diuen: "Som catalans i cristians, que és com dir herois dues vegades". I així va succeir: Per *cristiana* va morir la Federació a mans dels anarco-comunistes; els mateixos que afusellaren el bisbe Irurita a les portes del cementiri de Montcada. Per *catalana*, va ser enterrada pel règim franquista i la incomprensió de les autoritats eclesiàstiques de l'època; els mateixos que, per *catalanista*, procediren a l'exili del cardenal Vidal i Barraquer:

Catalans i cristians. Màrtirs de la Federació de Joves Cristians de Catalunya..., pregueu per nosaltres.

Pere Solé i Sans
(*ex-directiu del grup Rector Salses*)

UNA MICA DE TOT

UNA POESIA

Poesia feta per la filla d'una de les nostres sòcies, a la qual li fa molta il·lusió veure-la reproduïda en el nostre BUTLLETÍ.

Sempre estem disposats a acceptar propostes dels socis. Gaudiu, doncs, d'aquest poema.

A la madre mía

Miro tras los cristales del balcón florido,
y me parece, madre, verte subir la calle,
en tus manos las flores que siempre me traías,
y en tu espalda el cansancio de años y fatigas.
Creo ver tu pelo blanco, tus ojos limpios,
transparentes y claros, donde yo me veía
como tu querías verme.
y al mirar tu semblante, madre,
¡cuánto amor desprendía!
Amor de madre y padre.
¿Te acuerdas, madre, cuando yo te decía
lo bien que me sentía
por haber sido tú la madre mía?
Y sé que tú sabías cómo yo te adoraba,
cómo yo te quería.
Y al final de mi camino, cuando suba la calle
con el sol en la frente, lo que verán mis ojos
en mi balcón florido, será tu pelo blanco,
tus ojos limpios, transparentes y claros,
y ese semblante tuyo, lleno de amor de madre.
Tu hija.

Ana Mª Villegas Salmerón

DIETÈTICA

Les patates i el pa engreixen? Les patates no són uns dels aliments més calòrics per 100 g d'aliment, engreixen segons la quantitat i la manera en que es consumeixen. Per exemple si les consumim bullides o al forn tenen menys calories que si les fregim o bé les acompanyem amb allioli o maionesa.

Si consumeixes molta quantitat de pa al dia dones al cos una quantitat d'energia superior a la que necessita, de manera que aquesta serà emmagatzemada en forma de greix

Anna Sitjà i Franquesa

CARRERS D'HORTA

El carrer del Vent. El carrer del Vent es troba situat al mateix cor d'Horta, al costat de la plaça d'Eivissa. Comença pel carrer d'Horta amb una corba molt pronunciada i molta pujada. És molt curt i acaba amb una forta baixada. És estret i lleig i no hi ha cap arbre. De fet, sols hi ha una casa maca. És una masia que es diu Can Mariner. Els dissabtes i diumenges vénen pintors a pintar-la. Té la façana tota coberta per una planta enfiladissa

plena de flors i té un rellotge de sol. Està situada al començament del carrer cantonada amb el carrer Horta.

Isabel Capalvo

LLIÇONS DE CATALÀ

INALTERABLE I INALTERAT. Moltes vegades aquestes paraules, que formalment són molt semblants, es confonen i s'utilitzen malament. **Inalterable** vol dir "que no es pot variar", i **inalterat** significa "sense variació".

Per això, quan parlem d'un partit de futbol, una frase com "el marcador continua inalterable" no és correcta. El marcador parteix del resultat 0 a 0, però sempre es pot alterar, perquè tots dos equips poden marcar gols en qualsevol moment dels 90 minuts que dura el partit.

En canvi, si diem "el marcador continua inalterat al minut 30 del partit" volem dir que ningú ha marcat cap gol encara i que el resultat no ha variat, però que ho pot fer.

ANIVERSARI I ONOMÀSTICA. Repassem breument aquestes paraules, que de vegades es fan servir erròniament com a sinònimes. L'aniversari és el dia que es compleixen anys d'algun fet o d'algun esdeveniment: l'aniversari de l'arribada del tren a Puigcerdà, l'aniversari de la introducció dels estudis de biologia a la universitat, etc.

Però la forma aniversari s'utilitza especialment per fer referència a l'aniversari del naixement d'una persona:

—La clara fa l'aniversari el 20 de maig.

L'onomàstica o sant al·ludeix a la festa del sant o santa del nom. Per tant en una frase com "en Jordi celebra l'onomàstica el 30 de novembre" s'ha produït la confusió entre onomàstica i aniversari, perquè Sant Jordi és el dia 23 d'abril.

Les frases correctes són, doncs: "en Jordi celebra l'onomàstica el 23 d'abril" o bé "en Jordi celebra l'aniversari el 30 de novembre".

Secretaria de Política Lingüística

REFRANYS CATALANS

A l'amic i al cavall, no els cansis.

Alguns entren llepant, i en surten mossegant.

De males llengües, l'infern n'està empedrat.

Deixa diners als amics, si vols tenir enemics.

El millor amic, un euro.

El que hom guanya en molts mercats, ho perd en una fira.

En la desgràcia i en la pena, els bons amics es coneixen.

Gat escaldat, amb aigua tèbia en té prou.

Saviesa Popular

RACONET INFANTIL

JOCS DE MAGIA

Fa més de 5 anys vaig encetar uns articles de màgia per a una revista de l'administració, *Funció Publicació*. Se'n van publicar fins a 10.

Ara els reprenc, aquells articles, perquè em sembla que poden interessar als lectors del BUTLLETÍ dels Lluïsos d'Horta.

Evidentment, els responsables d'aquella publicació estan al corrent d'aquesta iniciativa.

PROPOSTA D'ARTICLES DE MÀGIA

TÍTOL: MÀGIA I CURIOSITATS

DESTINATARIS: NENS I ADULTS

CONTINGUT: DESCRIPCIÓ DE JOCS I CURIOSITATS

ESCRIPTOR: FERRAN HOMAR TOBOSO

INTRODUCCIÓ. Com a soci dels Lluïsos, he col·laborat una pila d'anys amb les meves actuacions de màgia per al Caga tió. Ara vull fer-ho intentant encomanar l'art de l'il·lusionisme a tot aquell que vulgui deixar-s'hi encisar.

Sóc il·lusionista afeccionat des de l'any 1975 i pertanyo a l'ACAI/SEI cercle de Barcelona (Associació Catalana d'Il·lusionistes de la Societat espanyola d'il·lusionisme), així com també sóc membre del CIP (Círculo de Ilusionistas Profesionales).

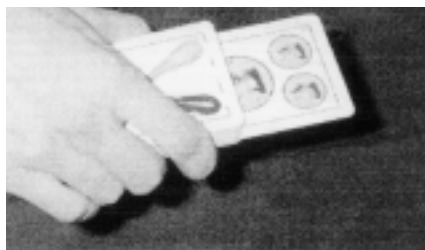
Fa una pila d'anys que imparteixo classes de màgia com a activitat extraescolar, promoguda per l'APMA del col·legi Sant Miquel (on treballo), i de tot això va sorgir la idea d'adaptar alguns dels jocs d'aquests tallers a uns articles escrits.

MÀGIA I CURIOSITATS núm. 1 EL DOS D'OROS DESAPAREGUT

(Per començar, em sembla molt adient aquest joc, que vaig aprendre, molt abans de ser mag, precisament al bar del Centre.)

Efecte: A un espectador que conegui el joc de cartes espanyoles, se li ensenya una tercera part d'una carta per veure si sap encertar de quina carta es tracta. Ell sense cap mena de dificultat reconeix que és el 2 d'oros. Llavors es recompon el paquet, es simula treure el dos d'oros i enviar-lo al lloc que es vulgui. Es va a mirar allà i hi troben el 2, després poden comprovar a la baralla que la carta ha desaparegut.

Secret: El 2 d'oros es posa prèviament al lloc del qual es vol fer reaparèixer. La porció de carta

que s'ensenya pertany al 5 d'oros, només però es deixa veure l'oro central i no tot sencer, tot tapant l'índex de la carta i sense que es vegi amb claredat quina porció s'està tapant. La gent sempre diu que és el 2 d'oros, a partir d'aquí ja tot és presentació.

Espero que us hagi agradat. Ah! NO EXPLIQUEU MAI EL TRUC.

Ferran Homar Toboso

ENDEVINALLES

1—(Raipagua). No sóc cargol ni bolet i l'aigua em fa sortir; quan plou tot m'estarrufo, i quan fa sol estic pansit.

2—(Midòno). Sóc blanc i sóc negre, de taques vaig ple, amb mi molts hi juguen, músic sóc també, i un do tinc amb mi que no te'l diré.

3—(Llagua). Tinc un cap molt petitet, un sol peu que en punta acaba, el meu cos és llarg i prim. No m'endevines encara?

Les solucions, a la darrera pàgina.

Carmina Lara

VOCALIA D'ANIMACIÓ INFANTIL

TEATRE INFANTIL

Les tres sessions de l'últim trimestre han estat un èxit de públic. Hem omplert la sala dalt i baix, cada vegada.

TIÓ 2004

És una festa esperada per moltes famílies del nostre Centre. Hem repartit regals per a 62 criatures de 0 a 9 anys.

CONSTRUCCIÓ DEL PESSEBRE

Al vestíbul de la Verge de Montserrat hem tingut totes les festes un magnífic pessebre construït pels nostres infants. No es traurà fins que hagin passat els components de l'Associació de Pessebristes de Barcelona. De segur que ens donaran un trofeu. Els nostres petits artistes se'l mereixen.

PROPERES ACTUACIONS

Guri Guri Màgia, amb el Mag Struc: 6/2/05

Peter Pan, del Catacrac Teatre: 20/2/05

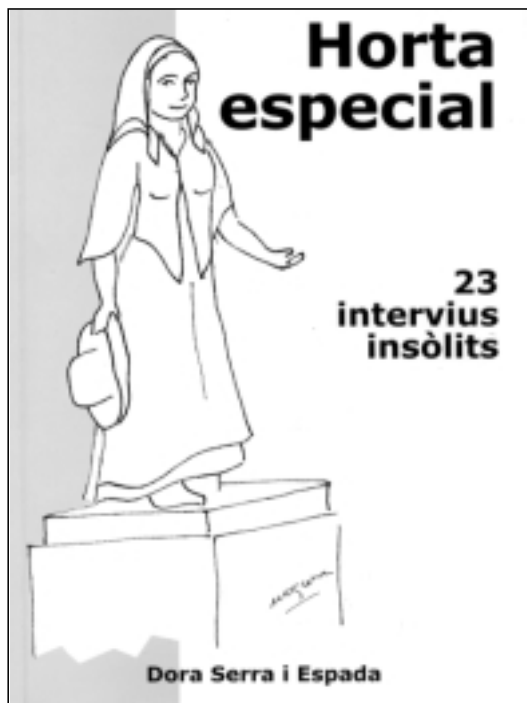
La Princesa i el pèsol, titelles Forat del Niu: 13/3/05 (Campanya Mans Unides)

Llegenda de Sant Jordi, titelles Forat del Niu: 17/4/05

HORTA ESPECIAL

Srestà acabant el 2004 (això ho escric el 22 de novembre) que ha estat, per a les nostres entitats hortenques, més actiu si cap que d'altres anys. Totes ens han recordat el centenari de la incorporació d'Horta a la ciutat de Barcelona d'una manera o altra.

En el nostre Centre Parroquial són de grat record l'àudio-visual sobre *Oficis de dones d'Horta*, l'obra de teatre *Cent Anys, el Retaule d'Horta*, etc.

He trobat a la llibreria una recopilació d'escrits publicats a la revista *Hortavui* que en el seu temps va fer la Dora Serra i que ara recull en un llibre que es diu *Horta especial. 23 entrevius impossibles*. L'autora hi entrevista diverses representacions presents en el nostre barri: la dama d'Eivissa, que es troba a la plaça més carismàtica per a tots nosaltres; la creu de terme, el turó de la Peira, un semàfor... Cada un d'aquests relats, en llegir-los, em provoquen un somriure per la visió que l'autora té dels entrevistats, però no és un mer entreteniment; serveix per fer-nos conèixer o recordar el dia en què es van inaugurar i les trifulgues que avui passen per subsistir de les males mans que de tant en tant els mutilen, pinten o trenquen.

Per als que ens agrada saber-ho tot, aquesta és una ocasió de saber més dels petits detalls del nostre barri. Sovint passem per davant de fonts, escales, arbres i fins i tot semàfors que ens han deixat en aquest llibre la seva clara visió de com hem estat i de com anem canviant.

Ha il·lustrat els relats Francesca Noguera, la profesora de dibuix i pintura de Manualitats del Centre Parroquial d'Horta. La Dora troba en tota ocasió col·laboració encertada per a les seves activitats.

Endavant i gràcies.

Montserrat Reguart

Podeu trobar aquest llibre a les papereries Eivissa i Torres i a la llibreria Sagitari.

LLÀGRIMES PER LA NASSA

Testimoni d'un periodista català a Bagdad. Esteve Soler.

En aquest llibre el periodista ens fa submergir en la crua realitat de la guerra, en una lectura fàcil i entenedora. Posa de relleu les mentides que els polítics diuen d'una part i l'altra, perquè la moral dels exèrcits no decaigui, per tal d'aconseguir el que volen. D'una banda, l'exèrcit americà amb armament i potencial humà molt superior al de l'exèrcit iraquí. D'altra banda, l'exèrcit iraquí fanfarronejant que tenien la situació controlada. Per tot plegat, no podíem fer cas del que deien ni els uns ni els altres. Gràcies, però, als periodistes com Esteve Soler, hem pogut saber la veritat d'aquesta guerra que, com s'ha demostrat, mata civils innocents i que, com a motius que l'han propiciat, té, per un banda, el petroli, i, per altra, el desig de domini dels EUA sobre els països àrabs. Per la qual cosa el destí del país queda sempre en últim terme i prevalen els interessos econòmics i partidistes dels que han organitzat la guerra.

Els drets d'autor generats per la venda d'aquest llibre aniran íntegrament destinats als projectes de desenvolupament de Mans Unides.

Josefina Valcárcel

**Tintoreria Industrial
PENALBA**

Neteja professional de:

- Catifes de tota mena
- Cortines-sofàs i tapisseria
- Edredons nòrdics-mantes
- Ant-napa i altres pells
- Arranjament de peces de vesir

Carrer Horta, 69
08030 Barcelona

Tel. 93 429 06 65
Fax 93 429 47 44

ROSA CLAVÉ I HEREDERO
(22/8/1930)
Sòcia núm. 66

La Rosa va néixer al Clot i hi va viure fins als 26 anys que va venir a Horta, al carrer Salses. La Rosa s'havia casat als 18 anys amb en Jaume Aragall, també fill del Clot.

Dora: Com és això de venir cap a Horta?

Rosa: Era una cosa prevista des que festejàvem. Tots dos érem excursionistes, enamorats de la muntanya, i ens semblava que hi podríem estar ben a prop, des d'Horta, sense deixar de viure a la ciutat de Barcelona. Per mediació del doctor Jaume Casas, vam poder llogar un pis al carrer Salses i ens hi traslladàrem amb els dos primers fills: la Rosa i en Jaume. El primer contacte amb la gent d'Horta va ser amb la família Solé-Serra, els quals veïem al seu pati des de la nostra finestra.

Dora: I com que tota la vostra família és de caràcter sociable, aviat coneguéreu els altres veïns que us envoltaven.

Rosa: I entre tots organitzàrem boniques festes de revetlla de Sant Joan, amb foguera inclosa, i engegada de globus, i correfocs, i menjades de coca tots plegats sota el llum del fanal de la vorera... I les diades de Corpus amb la construcció de catifes de flors...

Dora: Aviat engrandíreu la família.

Rosa: Sí. Al carrer Salses nasqueren dos fills més: en Francesc i en Miquel.

Dora: Com he remarcat abans, eren i són una família sociable. No s'acontentaren en fer coneixença amb els veïns. Necessitaven ampliar el seu nou món.

Rosa: Va ser durant la preparació d'una catifa de flors per la diada de Corpus que van visitar-nos, en nom de la Parròquia, en Joan Martínez i en

Joan Homar per a demanar a en Jaume si voldria construir una creu per presidir la processó. Sabien que els dos germans Aragall tenien un taller de mecànica i eren uns manetes i de ben segur que col·laborarien. Van fer una gran creu de ferro que l'hagueren de guardar fins al moment oportú, al pati dels Solé.

Dora: Un cop ben incorporats a la feligresia de la Parròquia, calia conèixer els Lluïsos.

Rosa: Quan la Rosa, la filla gran, es preparava per a fer la Primera Comunió, en Jaume i jo acudíem a les trobades de pares que presidia mossèn Rosselló i coneguèrem els Lluïsos. Ens hi trobàrem bé i vam començar a anar-hi sovint: els nois per assistir a les sessions de cinema i nosaltres, els pares, per a reunir-nos amb altres pares que ja eren els nostres amics. Més endavant prenem part en uns cursets de cristianitat a Tiana, amb gent d'Horta i quedem del tot integrats tant a la Parròquia com als Lluïsos d'on ens fem socis tota la família.

Dora: No us acontenteu pas en pagar una quota i quedar inactius. Heu de participar.

Rosa: Com a matrimoni i per formar part d'un dels molts equips que en aquells anys feien trobades de formació, agafem la tasca extra de visitar parelles joves i animar-les a formar part del moviment. També formem part dels equips de Pedagogia Familiar. En Jaume s'ofereix per ensenyar a ballar i comptar les sardanes. El cap visible del grup era l'incansable Miquel Bonet que hi dedicava bona part de la seva vida. El marit també s'ocupava de la venda d'entrades per al cinema, a les ordres d'en Jaume Font.

Dora: I la Rosa, què feia?

Rosa: Davant de l'església hi havia una residència de monges que ensenyaven manualitats a noies i mares de família, a més de fer classes de formació espiritual. Vam ser un bon nombre de feligreses que hi férem de mestres voluntàries. Jo ensenyava tall i confecció. També vaig fer de Visitadora de malalts. Recordo que pels volts de Nadal els portàvem un lot preparat per la Parròquia. També vaig fer de Catequista per a nens que es preparaven per fer la primera Comunió. A més, com que jo ja tenia estudis de comptabilitat, vaig voler posar-me al dia fent un curset de reciclatge per a poder ajudar als possibles deixebles.

Dora: No sé si vas tenir deixebles, però el que sí has tingut oportunitat de treballar en aquest ofici.

Rosa: No vaig tenir deixebles però em vaig incorporar al grup d'Escoltisme i els vaig fer de caixera una llarga temporada. Van ser uns anys molt macos. Participàvem en les festes de fi de

curs, jo preparant xocolatada, mentre el marit muntava l'excàlèctric per a fer curses durant tot el dia. Apart, vaig treballar i encara treballo, portant la comptabilitat, de primer en l'empresa del marit i després en l'empresa que ara porta el fill Jaume, a Granollers.

Dora: *Actualment la Rosa viu a Santa Eulàlia de Ronçana, però no ens ha oblidat ni abandonat. Hem fet moltes excursions en la seva companyia i l'hem vista per les classes de pintura...*

Rosa: Des que es va format aquest grup de pintura que va capitanejar la Teresa Terrats, jo m'hi vaig incorporar i he pogut prendre part en les primeres exposicions. Devia ser l'any 1990. Després, ja vivint a Santa Eulàlia, tenia la força de voluntat de baixar ben sovint i seguir incorporada al grup. Ara visc vinculada als Lluïsos gràcies al seu Butlletí i a tota la informació que m'arriba mensualment. L'última gran excursió la vaig fer el mes de maig d'aquest any que està a punt d'acabar, que vàrem anar a Galícia.

Dora: *Malauradament, el mes d'agost se'ns posa malalta i la seva vida fa un gir...*

Rosa: Em van detectar un càncer de pàncreas. Estic en mans de metges, em fan sessions de quimioteràpia. Per sort, avui dia, el càncer és curable, si es tracta a temps. Sembla ser que responc bé al tractament i em recupero. Estic molt esperançada en la meva curació.

Dora: *La Rosa té molta força de voluntat, és valenta i lluitadora. I, sobretot, té la virtut de no queixar-se: sempre somriu i sempre troba magnífic el que els altres fan per ella.*

Rosa: Dintre de la desgràcia de tenir un mal tan perillós, considero una gran sort poder comprovar la bona voluntat de la família i els amics en donar-me suport i acompanyar-me amb pregàries i amb la seva companyia. Actualment valoro molt més els petits detalls de la vida quotidiana i tota expressió d'afecte em reconforta. Són tantes les vegades que només manifestem els nostres més

íntims sentiments envers una persona quan ja és morta! Rebre afecte i atencions quan estem malalts és un bàlsam! És una joia comprovar que hi ha molta gent que t'estima! L'amic Lluís Cuevas m'ha enviat un missatge que m'ha impactat. Diu: Els amics són com les estrelles. De vegades no les veus, però hi són.

Dora: *Esperem i desitgem veure't completament recuperada i seguir gaudint de la teva companyia durant molts anys. Vols fer la cloenda d'aquesta entrevista?*

Rosa: Sempre seré solidària amb el Centre Parroquial. M'interessa tot el que es fa als Lluïsos.

Dora: *Tant de bo tots els socis pensessin semblantment!*

Dora Serra
29/12/2004

La Rosa i la Dora, a La Coruña. Maig 2004.

can paulet

fruites i queviures

C./ Tajo, 55
08032 BARCELONA

servei a domicili
Telèfon: 93 429 10 50
e-mail: canpaulet@mailpersonal.com

Perdona el que
fa un pas en fals;
pensa que tu també
tens peus i algun dia
pots ensopegar.

Saviesa popular

TEATRE

DIMONIS I PASTORETS

La nova representació de *Dimonis i pastorets* vol deixar constància d'aquestes conseqüències:

* La primera part de l'obra està molt contenta, ja que aquest any ha vist com s'engreixava el seu minutatge amb la inclusió d'un nou quadre —el descens de Belluguet i Bieló a les calderes de Pere Botero—. Això, però, ha provocat la gelosia de la segona part, que com a desgreuge ja ha sol·licitat alguna novetat per a l'any que ve.

* Els dimonis, pecats, fúries, pastors, àngels, Maria, Josep, romans i la resta de personatges de la història donen les gràcies als actors i les actrius que, amb el seu esforç i voluntat, els han donat vida. Especialment el nen Jesús dona la benvinguda a la nadona Berta, tot desitjant noves incorporacions any rere any, en un paper tan important.

* L'escenari se sent útil per haver albergat, a més de les representacions, les insomnes petjades de tanta gent en les llargues i successives sessions nocturnes d'assajos (durant les quals les parets han pogut demostrar la seva eficàcia, tot fent retronar la veu de la directora mentre mirava de posar ordre).

* Els decorats, els focus, la música, els vestits, l'atrezzo... feliciten a tots els que els han permès de lluir-se.

Les actrius i l'actor més joves de la Casa, en l'escena del pròleg dels Pastorets 2004

Marta Solé, Aina Purroy, Laura Canales, Sònia Basco, Sílvia Pros i Gerard Martínez. La més veterana, la Dora Serra en el paper de l'Àvia.

(Totes les fotos de *Dimonis i Pastorets* són fetes de l'Oriol Purroy.)

* Per la seva banda, les butaques, tan buides, tan soles, agraeixen de tot cor l'escalfor de tants i tants, amb perdó, culs durant les dues jornades de representació.

* En definitiva, els *Dimonis i pastorets* volen fer palesa la seva gratitud als Lluïsos d'Horta per recordar-se d'ells un cop l'any i tractar-los amb tant d'amor, mentre desitgen que aquesta dedicació, com deia aquell, no defalleixi.

Quim Casals

4a MOSTRA DE TEATRE HORTA-GUINARDÓ

Dels dies 2 d'octubre a 28 de novembre d'enguany (és a dir, de 2004) ha tingut lloc la 4a Mostra de Teatre Horta-Guinardó. Aquesta vegada les obres s'han representat en tres llocs diferents: al Grup Torxa, al Foment Hortenc i als Lluïsos d'Horta. En els teatres d'aquestes tres entitats s'ha pogut gaudir de les obres representades.

Peces d'autors com els germans Álvarez Quintero, Molière, Eugène Ionesco o Neil Simon (autor de *L'estranya parella*) han complagut els assistents a les representacions que s'han fet en aquests tres locals, demostrant així l'interès que ha tingut aquesta 4a Mostra de Teatre del districte Horta-Guinardó.

Els grups que hi han participat han fet cadascun una bona interpretació de cada obra posada en escena. Grups com Ekilikuà, Foment Hortenc, Ateneu Hortenc, L'Auca o Casal Font d'en Fargues, han demostrat la seva forma interpretativa i l'empenta i bon treball.

El públic ha respost positivament a aquesta 4a Mostra de Teatre i ha sortit satisfet després de cada representació. Esperem poder gaudir d'una altra mostra de teatre. Endavant!

Ricard Terradas i Mut

CINEMA

1A SETMANA DE CINEMA ESPIRITUAL

L'èxit que ha assolit la *resurrecció* per uns dies del vell format de "cine-fòrum" —que tant de renom va donar als Lluïsos en èpoques pretèrites—, ha demostrat la vigència, l'actualitat i, fins i tot, la necessitat d'aquesta mena d'actes. En una època tan frenètica com la que vivim, la possibilitat d'aturar-nos a gaudir d'obres d'art i dialogar plegats sobre qüestions que considerem importants, és quelcom més que un luxe.

D'entrada, cal felicitar els organitzadors de l'event i el seu director, Peio Sánchez, per la selecció dels films. Des d'un punt de vista específicament cinematogràfic, és indubtable que les pel·lícules exhibides es troben entre les millors dels últims anys, siguin del tipus que siguin. És, doncs, de justícia consignar aquí que hem visionat molt bon cine; un cine, a més, de caràcter contemplatiu i d'una gran bellesa que convida a la reflexió i a l'enriquiment espiritual.

Tanmateix, aquesta qualitat espiritual, entesa —com crec que s'ha fet— des d'una perspectiva cristiana, pot donar peu a algunes consideracions:

Determinades pel·lícules, com *El color del Paraíso* o *Hijos de un mismo Dios*, parlen de forma explícita sobre Déu i la religió —són, per tant, "cinema religiós" entès com a gènere—, de manera que la seva interpretació des de l'òptica cristiana resulta del tot pertinent i, fins i tot, podríem dir que és *l'única possible*.

En canvi —i sempre sota la meua opinió—, altres pel·lícules del cicle es podrien considerar més aviat (utilitzant els mateixos termes que va fer servir Porter Moix en presentar *El camino a casa*) "cinema humanista", en tant que reflecteixen uns valors ètics i morals (l'amor, l'amistat, la reconciliació...) que el cristianisme naturalment assumeix com a propis, però que no li pertanyen "en exclusiva", sinó que són patrimoni universal de tots els homes i totes les creences.

En aquests casos, cal tenir molt present que la lectura en clau cristiana dels films és sempre una lectura *possible*, d'entre moltes altres que se'n puguin fer, ja que, en cas contrari, es corre el risc de confondre la interpretació personal amb el propòsit de l'obra, tot atribuint al director unes intencions evangelitzadores que probablement ell ni tan sols s'havia plantejat. Tanmateix, cal dir que la bona pensada de comptar cada dia amb un moderador diferent ha reduït aquest risc a la mínima expressió, alhora que ens ha permès fruit de la riquesa que proporciona la diversitat de punts de vista.

Esment especial mereixen les sessions matinals adreçades a les escoles, on els alumnes han tingut l'oportunitat d'accedir a un tipus de cine al qual potser estan menys habituats, l'han pogut comentar i, a més, s'han iniciat en les nocions bàsiques del llenguatge cinematogràfic.

Pel que fa a les sessions obertes, l'assistència continuada de públic —no s'ha *punxat* ni un sol dia— demostra que existeix una veritable demanda popular envers aquestes iniciatives. En aquest sentit, ens

satisfà molt la notícia que es faran "fòrums" mensuals a partir d'ara, alhora que ja esperem amb delit la segona tongada de cinema espiritual.

Quim Casals

ESBART FOLKLÒRIC D'HORTA

DANSEM LA CLOENDA DEL CENTENARI

Amb aquest títol presentàvem la ballada de **A**desembre. La idea era afegir-nos a les diferents celebracions que s'han anat fent durant l'any tot recordant que fa 100 anys que la nostra barriada va deixar de ser poble per ser una part de Barcelona-ciutat. Per a això vam pensar fer una introducció mitjançant diapositives facilitades per en Jaume Caminal que fossin un reflex d'aquests anys. A més, vam contractar "el Grupet" per donar una ballada de qualitat i sense fallades musicals. Com que el nostre objectiu és sorprendre poc o molt en cada trobada, aquest cop vàrem demanar a en Ferran Homar que fés la presentació de la tarda conjuntament amb el seu nino. Val a dir que hem rebut molts comentaris positius sobre la seva actuació.

També, i no és per tirar-nos floretes perquè això ho haurien de fer els altres, el conjunt del festival va ser ben lluit i molt aplaudit pel públic assistent. Ens vàrem proposar que fos dinàmic i no hi hagués temps morts entre ball i ball, de manera que, sense ni abaixar el teló, els grups entraven i sortien sense fer esperar.

A més de la millora que experimenta el grup, ara ja Cos de Dansa, cal mencionar que fa goig de veure a l'escenari la meravella expressiva del grup Infantil que ens va fer gaudir a tots i a més amb una cara somrient com si s'ho passessin molt bé, que és del que es tracta. Del grup de pares, només vull dir que espero que els espectadors comparteixin l'estona tan bona que és per a nosaltres ballar davant d'ells, encara que sigui fent pallassades.

ALTRES ACTUACIONS. No vull deixar de mencionar la nostra participació puntual a la sarsuela "Cançó d'Amor i de Guerra", i ho vull fer especialment perquè el fet que tres entitats col·laboressin juntes en aquesta obra, amb bon ambient i feina continuada (penseu que s'hi treballava des del mes de gener) és una experiència que val la pena repetir. I així sembla que va ser viscut del públic, que va fer ple les tres funcions. Excel·lent la direcció i el bon fer d'Armand Calafell, qui, per molta pressió que hi hagi, mai perd les formes i es preocupa perquè tothom estigui a gust. També el grup Cos de Dansa va anar a l'Hospitalet a actuar el mes de novembre, conjuntament amb altres grups del mateix nivell i val a dir que la presentadora no es va estar d'elogiar públicament el grup.

Mercè Saló

En la contraportada veiem una fotografia de l'Esbart en la dansa de **Cançó d'amor i de guerra**

TENNIS DE TAULA

OLIMPIC PER TERCERA VEGADA

Ha estat una experiència nova i inoblidable. Jo ja havia estat a Barcelona, l'any 1992, en l'organització dels Jocs Paralímpics, però no havia vist, des del punt de l'àrbitre, aquesta gent, tant a prop. En primer lloc, et fan pena i vols ser bo, com si en el futbol no volguessis xiular un penal o ensenyar una targeta. Però la veritat és que, a part de ser una gent maquíssima, quan s'enfronten amb un altre treuen totes les "artimañas" possibles. Sempre mirant d'aprofitar la debilitat física del contrincant per guanyar el punt.

Els tens tant a prop que ho veus tot. Els de cadira de rodes a qui cal lligar les cames perquè no caiguin o bé lligar-los la raqueta a la mà perquè no poden subjectar-la. També tens davant teu els coixos amb cames ortopèdiques o els que no tenen braços i en un munyó porten lligada la raqueta i en un altre et donen la mà, o més ben dit el munyó dalt de tot del braç. La sensació no és pot explicar més que quan estàs en contacte.

Com que en els Paralímpics hi ha moltes classes, també hi ha bastants finals, però no tots tenen la sort d'arbitrar-ne alguna. A Atenes em va tocar arbitrar tres finals.

Un dels altres moments podríem dir emotius o interessants és va donar a l'ambaixada espanyola.

Aquí veiem en Josep Maria Miró i Castells, àrbitre de tennis taula en els jocs paralímpics d'Atenes, acompanyat de la Reina Sofia.

Ens van convidar a la recepció i la prova és la fotografia que em vaig fer amb l'altre àrbitre i la reina Sofia que era a la recepció juntament amb la infanta Elena i el seu marit, Marichalar.

Josep M. Miró

Josep M. Miró, soci dels Lluïsos, ha col·laborat en diferents seccions com l'esbart o el teatre, però principalment es va dedicar al tennis de taula quan el seu pare portava el bar del centre i en els moments lliures pujava a la sala a fer les partides. Va entrar a competir en l'antiga OAR i posteriorment a les lligues catalanes. Al tornar del servei militar va fer un curs d'àrbitre i des deleshores no ha parat de pujar. Actualment és l'únic Jutge Àrbitre Internacional espanyol que actua com a tal.

L'any 1992 va ser olímpic per primera vegada quan va estar d'àrbitre a les Olimpíades i Paralimpíades de Barcelona. El 1996 va ser designat únic espanyol d'un total de 6 d'Europa per actuar com a àrbitre als Jocs d'Atlanta on, a més, va arbitrar la final individual femenina. Ara, el 2004, quan els Jocs han tornat a Atenes, en Josep M. Miró ha tornat a ser Olímpic. Per tercera vegada. Ha estat àrbitre dels Jocs Paralímpics!

CAMPIONATS DE CATALUNYA DE VETERANS

+ DE 50 ANYS:

Àlex Lara, sots-campió individual.

Àlex Lara i Joan Pareja, campions dobles.

Per equips, campions de Catalunya.

Equip format per Josep Mora, Joan Pareja i Àlex Lara.

+ DE 40 ANYS:

Genís Morata, sots-campió individual.

Jaume Miró, 5è classificat.

Genís Morata i Santi Pedró, 3ers classificats dobles.

A la Lliga, l'equip de 2a Nacional està lluitant per les primeres posicions.

Secció de Tennis Taula

RACÓ LLUÏSOS

El Racó corresponent al Butlletí **81** era el número **9** del carrer, entre la porta principal i la finestra del bar.

L'encertant ha estat

Clara Solé i Font

El premi: un rodet fotogràfic.

Endevineu aquest nou racó.

ONOMÀSTIQUES

El dia 30 de novembre del finit 2004, el nostre consoci i vice-president dels Lluïsos Francesc Coma va fer seixanta anys. Per ser un número rodó, mereix un recordatori especial. Per molts anys, Francesc!

El dia 4 de gener d'aquest nou any 2005, és un altre consoci i també vice-president, en Pere Solé i Serra, el que compleix anys en número rodó: quaranta. També el volem felicitar públicament. Per molts anys, Pere!

CREU DE SANT JORDI

Aquest any s'ha concedit la Creu de Sant Jordi a una ciutadana d'Horta: la Roser Capdevila i Valls. Ens n'alegrem molt i volem fer-li arribar la nostra felicitació en nom del Centre Parroquial, els Lluïsos.

25 ANYS GRUP CORAL HORTA

Felicitem el Grup Coral Horta per aquests vint-i-cinc anys de feina ben feta. Va ser un gran esdeveniment la posada en escena de la sarsuela *Cançó d'amor i de guerra*. L'última cantada a la Parròquia de Sant Joan d'Horta, amb acompanyament instrumental, el passat dia de Sant Esteve va ser una magnífica cloenda d'any.

Que per molts anys podeu anar omplint de música tots els racons d'Horta. I de més enllà, també. Felicitats!

Una escena de *Cançó d'amor i de guerra*

PREMIS HORTA GUINARDÓ

La nostra consòcia Dora Serra ha estat guardonada amb el aquest premi que cada any concedeix l'Ajuntament Horta-Guinardó a les personalitats del districte que destaquen en la seva tasca social. Felicitats, Dora!

Aquest any hem tingut el plaer de veure premiada una dona que ha dedicat la vida a defensar la nostra llengua; a donar lliçons de català. Escriu i fa teatre, escriu i recita poesies, escriu articles i llibres i els publica. Fa que la nostra llengua quedi a dalt de tot.

Sabeu que parlem de Dora Serra. Ens vam sentir molt identificades quan, en rebre el premi Horta-Guinardó 2004, ens va fer un discurs que ens digué com és ella... "Vull la meva casa oberta a tots els nous corrents i tendències. La vull pacificadora i respectada i neta, i la vull catalana, perquè aquesta és la meva llengua, les meves arrels! Sense arrels no tinc identitat i sense identitat no sóc res!"

Quines paraules més plenes de veritat! La Dora ens va donar una lliçó d'història de casa nostra, des del 1714 al 1939, i, ara, al 2004.

Gràcies, Dora.

Ester Boira

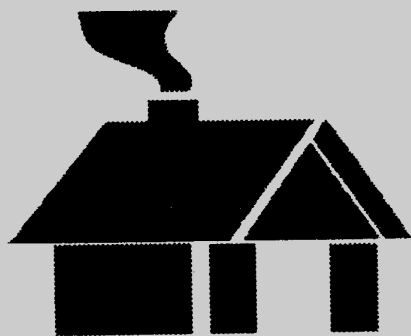
LES CAMPANADES DE CAP D'ANY

La nit de Cap d'Any vam poder veure i escoltar per televisió **BTV** les dotze campanades del nostre campanar del carrer Horta. Van sonar una mica esquerdades. El reportatge del "centenari" d'Horta va ser curtet i poc treballat. Tot plegat: una mica de pa sucar amb oli. És evident que som, com diuen, el barri Ventafocs de Barcelona.

No obstant això, s'hi viu bé a Horta, encara que els pisos siguin a preu de barri de primera categoria. Horta és un lloc tranquil on la gent, quan surt al carrer se saluda, se somriu i fins es parla i s'interessa per l'estat de la família.

Aquestes coses que semblen insignificants són la sal de la vida i al capdavall són les que més es valoren.

Feliç 2005

La Caseta de l'Alba

*Cortines - Edredons - Roba per a la llar
Confeccions a mida*

Fill, no facis favors reganyant, ni mai cap present tot molestant de paraula.
Eclesiàstic, 18; 15

AQUEST MÓN TAN NOSTRE

Llegit als diaris aquest quart trimestre del 2004:

SETEMBRE 2004 (Des del 16/09)

Un fong obliga a tancar nou quiròfans a Sant Pau.

Neix el taxi amb moto, un transport públic per evitar els embussos de trànsit.

Maragall s'alegra de "l'èxit brutal" del Fòrum i demana que torni a Catalunya.

OCTUBRE 2004

Els Castellans de Vilafranca guanyen el Concurs de Tarragona aconseguint carregar una estructura extraordinària, la torre de vuit neta, amb la forta competència de la colla Vella de Valls que va descarregar un fabulós quatre de nou amb el pilar que elevava la tensió del públic i els castellers presents a la plaça de Tarragona al límit.

El Circ Americà suspèn l'actuació a Barcelona per la norma que prohibeix les feres. L'espectacle s'havia de celebrar durant les festes de Nadal.

Dues clíniques de Barcelona van anunciar la posada en marxa d'una unitat d'adopció d'embrions que s'adreçarà a dones menors de 45 anys, amb parella o sense. Des de 2003 la llei preveu quatre opcions per als embrions congelats: implantar-los a la mare, donar-los a altres dones, destruir-los o

destinar-los a recerca. Les dones que intentin quedar embarassades amb aquesta opció hauran de pagar 2.225 euros. La probabilitat d'èxit per cycle és d'almenys un 35%.

Tots els trens que s'estan fabricant per equipar el metro de Barcelona podran circular de manera automàtica sense conductor.

Dani Pedrosa (Honda) es va proclamar campió del món dels 250, un segon títol a sumar a l'aconseguit l'any passat en 125. El català, que va ser el segon pilot de menys edat a guanyar el campionat del vuitè de litre, es converteix ara en el més jove —19 anys acabats de fer— que s'endú el quart de litre i suma dos Mundials de manera consecutiva.

Localitzen a Montserrat un dels fragments més antics de la 'Ilíada'.

Medi Ambient demana que no es llencin les cendres dels difunts ni al mar ni al bosc. Cada any es localitzen 600 urnes abandonades a Catalunya.

Els hòbbits existeixen.

El descobriment de les restes d'un homínid de petita estatura que va viure fa 18.000 anys a l'illa de Flores, a Indonèsia, ha deixat bocabadats molts científics. Curiosament, el descobriment donat a conèixer ara es va produir fa poc més d'un any, quan

s'estrenava a Catalunya la versió cinematogràfica d'*El senyor dels anells*, *El retorn del rei*, amb els seus famosos hòbbits.

NOVEMBRE 2004

Torna a guanyar Bush. Promet continuar la guerra contra el terror amb l'ajut de "bons aliats" i tirar endavant el seu pla econòmic i social.

Aquest any en fa cent que Barcelona es va annexionar el municipi d'Horta. Va ser una annexió executada en contra del parer dels veïns de l'antic municipi, que van oferir tota la resistència que van poder fins que finalment van ser vençuts. Els veïns reclamen ara Can Fargas per a Horta.

Diverses personalitats catòliques de Barcelona han dirigit una carta al Sant Pare perquè sigui ell mateix qui demani al cardenal Ricard Maria Carles que deixi la casa que habita a Sarrià. En la carta expliquen al Papa que després de la seva jubilació "el Cardenal s'ha retirat en un luxós palauet" propietat del bisbat i que "no s'ha adonat del fet que viure en aquesta mansió és i serà motiu d'escàndol per als creients i no creients".

Els palestins, orfes.

L'ANP i els metges francesos anuncien la mort del rais, traslladat al Caire amb tots els honors.

La desaparició del líder històric Iàsser Arafat fa témer una lluita interna de poder i obre un període d'incertesa al Pròxim Orient

L'Auditori de Barcelona acull unes 50 famílies que participaran en el projecte *Vull escoltar música amb el meu fill*, una activitat que pretén introduir els nens de

0 a 3 anys en el món de la música.

Mor **M. Miquel Porter i Moix**, catedràtic d'història del cinema i un dels fundadors dels Setze Jutges, als 74 anys, a causa d'una aturada cardíaca mentre dormia.

Amb la cara gravada per la verola, un somriure sorneguer i un cigarret a les mans, Miquel Porter va ser un home vital, entusiasta i voluntariós. Es va aficionar al cinema de ben petit, gràcies al seu pare, que cada dissabte el portava al cinema amb els

seus germans perquè a casa no hi havia calefacció. Després les projeccions familiars van derivar cap a sessions de cinemaforum que es feien per tots els pobles de Catalunya. Molts cops va participar en els que es feien en els Lluïsos d'Horta. L'última setmana de la seva vida encara va prendre part en la Setmana de Cinema Espiritual que es va celebrar als Lluïsos d'Horta, en el que segurament va ser el seu últim acte públic. El 1975 va obtenir el primer doctorat de l'Estat espanyol en cinematografia.

Sis de cada deu denúncies per mals tractes a infants les fa l'hospital.

Els resultats d'una investigació recent d'un grup de científics de la Universitat de Londres indiquen que un ingredient de la xocolata, la teobromina, és més efectiva contra la tos i té menys efectes secundaris que la codeïna, la substància més utilitzada per combatre aquest símptoma.

DESEMBRE 2004 (FINS AL 15/12)

La rèplica d'una escultura de Josep Llimona que la Generalitat ha regalat a la ciutat de Guadalajara, en el

marc de la participació de la cultura catalana com a convidada d'honor de la Fira Internacional del Llibre d'aquesta ciutat, no és un Sant Miquel, tal com consta a la placa, sinó un Sant Jordi.

La FAO denuncia que 852 milions de persones passen fam.

Cinc milions de nens moren cada any a causa de la falta d'aliments i vint milions de lactants neixen amb baix pes.

Roser Capdevila, *Il·lustradora*, Creu de Sant Jordi 2004.

Josep Magrans i Breu
jmagrans@uoc.edu

ENDEVINALLES. SOLUCIONS

- 1 —Paraigua
- 2 —Dòmino
- 3 —Agulla

Flors Dante

Gremi de Floristes
de Catalunya
SOCI N.º 664

C/. Dante Alighieri, 73

Tel. 93 429 95 45

08032 BARCELONA

E-mail: FlorsDante@hotmail.com

És millor estar callat i semblar tonto, que parlar i dissipar tots els dubtes.
Groucho Marx

FESTES NADALENQUES

